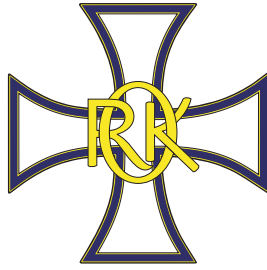

Tagavaravägi

Nr 3

Eesti Reservohvitseride Kogu väljaanne

oktoober 2003

Ajateenistuse piiramine tekitab arusaamatust

Augusti keskel avalikustas kaitseministeerium NATO juhistele viidates kavatsuse reformida kaitseväge. Kavas on püstitatud eesmärk muuta Eesti kaitseväge professionaalsemaks ja ühe olulisema, kui mitte ütelda peamise meetmena nähakse selles ajateenijate arvu vähendamist tuhandele.

Kättesaadav teave kava kohta tekitab küsimusi. Välja öeldud ajateenijaskonna suurus ei suuda kuidagi tagada loodava reservbrigaadi pidevat komplekteerimist. Kuid see pole reformikava ainus puudus. Ajateenistuses saavad noormehed lisaks relvakäsitlusoskusele teadmisi esmaabist, sidest, toimetulekust ekstreemsetes tingimustes ja oskuse töötada meeskonnas. Ajateenistuse läbinute kaitsetahe ja motivatsioon oma riigi kaitseks välja astuda on pretsedenditult kõrge. Nemad kujundavad rahva seas hoiakuid Eesti sõjalise riigikaitse suhtes ning suudavad põhjendatult selgitada riigi kaitsmise vajalikkust ja võimalikkust. Võib liialda-

mata öelda, et kaitseväge on omamoodi kodanikukasvatuse kooliks.

Usutav pole väide, et asendades ajateenijate kontingendi professionaalidega, saavutame kokkuhoiu. Pealegi, kui rahast rääkida, siis rahvas, kes ei taha toita oma sõjaväge, toidab kellegi teise oma. Nii ütles Napoleon. Seega raha kulub riigikaitseks nii ehk naa. Vahe on ainult selles, kas selle kasutamise otstarbe ja eesmärkide üle otsustatakse Toompeal või kusagil mujal. Napoleoni võib sõjanduse ja riigi ülesehitamise valdkonnas pidada asjatundjaks.

Reformikavas välja pakutud senisest suurema rolli andmine Kaitseliidule on tervitav. Ainult et kui pole ajateenistust, võtab nädalavahetustel kaitseliitlase koolitamine ajateenija tasemele aega kümneid aastaid ja ajateenistuse läbinu taset ei saavutata tegelikult ikkagi.

Kas NATO tõesti on meile seadnud sellised suunised ja kui on, siis kas meil endil

pole tarkust ja julgust alliansile gloobusel näidata, kus Eesti asub, ja selgitada, millised on ajaloolise kogemuse põhjal meie julgeolekuriskid?

Kogu kava, mille eesmärk on arusaamatu ja põhjused üldisusele mõistetamatud, see paistab väga olemasoleva ja juba enam-vähem toimima hakanud süsteemi lammutamisena. Selle hind aga võib olla paljud asjatult kaotatud elud ja meie riigi iseseisvus.

HENNO PIIRSALU,
leitnat,
EROK esimees

Balti riikide reservohvitseride ühisavaldus

18. novembril 2000 kirjutasid Eesti Reservohvitseride Kogu (EROK), Leedu Reservohvitseride Assotsiatsioon (LKRKA) ja Läti Reservohvitseride Assotsiatsioon (LRVA) alla koostöökokkuleppele, mis sätestab vajaduse koordineerida tegevust rahvuslike armeereersivide arendamisel.

18.–21. septembrini 2003 peeti Lätis Siguldal IX Läänemere maade reservohvitseride organisatsioonide iga-aastane ühisseminar *Baltic Talks*.

Ühisseminaril levis Balti riikide kaitseministeeriumide arusaam, et alustatud armee reformimise põhisisu on ajateenijate teenistusse kutsumise lõpetamine.

Olles reservohvitseridena nn kahekordselt kodanikud, tunnetame eriti teravalt sel-

lise suundumusega kaasnevat ohtu kodanikukasvatusele, patriotismile, rahva kaitsetahtele ja meie riikide kaitsevõimele.

Toetame igati NATOga ühinemisega kaasnevat kaitseväge reformimist. Samas rõhutame, et NATO kriteeriumide täitmine ei nõua meilt üldisest ajateenistusest ja reservväest loobumist, rahvuslike kaitsejõudude ümberformeerimist elukutseliseks palgaarmeeks ja totaalkaitse põhimõttest loobumist.

Üldisest ajateenistusest ja totaalkaitsest loobumises näeme kasvavat otsest ohtu meie riikide sõltumatusele ja rahvuslikule julgeolekule. Selline plaan hakkaks väärama ka meie kodanikuühiskonna kui terviku edasist arengut.

Allakirjutanud (pildil vasakult):
EROK leitnant Heino Piirsalu
LRVA kolonel Juris Dalbins
LKRKA kolonelleitnant Jonas Kliauza

Siguldal, 20. septembril 2003

Baltic Talks peeti 18.–21. septembrini Siguldas

Tiit MEREN, leitnant, **EROK välisloimekonna esimees**

Läänemeremaade reservohvitseride igaaastane konverents peeti tänavu Läti kuuortlinnas Siguldas. Esindatud oli üheksa NATO reservväelaste organisatsiooniga seotud riiki, nende hulgas Eesti. Kohal olid ka NATO esindaja reservi küsimustes kolonelleitnant Roy Thorvaldsen, alliansi reservohvitseride organisatsiooni CIOR president Giuseppe Imbalzano ja rahupartnerlusprogrammi alakomisjoni aseesimees kolonelleitnant Jean Pierre Vincke, samuti Läti USA saatkonna sõjaväeatašee kolonelleitnant John Birznieks, kes jälgisid tähelepanelikult peatselt NATO uuteks liikmeks saavate Eesti, Läti, Leedu delegatsioonide seisukohavõtte.

Olukorrast Lätis

Reedene päev möödus kuulates ettekan-
deid Läti julgeolekupoliitikast, rahvuslike kaitsejõudude arengust ja osalemistest rahvusvahelistel missioonidel kriisikolletes, Läti reservohvitseride organisatsiooni käekäigust ning reservi koolitamisest ja väljaõppesüsteemist.

Eestis alanud avalikule diskussioonile palgaarmee teemadel lisandus nüüd teave Läti kaitseministeeriumi kavandatavast analoogsest plaanist ja see sünnitas Balti riikide reservohvitserkonnas mõtte, et kuidagi tuleb oma seisukohad teatavaks teha.

NATO esindaja reservväe rollist

Kolonelleitnant Roy Thorvaldsen oskas intrigeerida kuulajaid, kui rääkis oma ettekandes nelinurgast, mille moodustavad NATO, rahvuslikud kaitseministeeriumid, reservvägi ja rahvusvahelised kriisikolled. Mitte maa rahvuslik kaitseministeerium olevat vastanud NATO küsimusele reservväe olemasolu kohta, et neil polegi reservi. Tegelikuses on küll, aga reservväe mõiste vajavat täpsustamist. Nimelt kujuneb reservvägi vabatahtlikest, erru läinud tegevväelastest ja teenistuse lõpetanud ajateenijatest.

Järgmiseks õrritas ta kuulajaid konstateeringuga, et NATO ei hooli reservväest, eriti mis finantseerimisse puutub. Seda enam, et reservväe ülalpidamine kuulub iga rahvusliku kaitseministeeriumi ülesannete hulka.

Järgmise pommi heitis ta rahvuslike kaitseministeeriumide suunas, kes ei oskavat reserviga midagi peale hakata: nad on kibedasti ametis kulude kokkuhoiduga, peavad vähendavad tegevväelaste hulka ja tegelevad koosseisude ümberstruktureerimisega. Seega pole neil lihtsalt mahti tegelda reservväe asjadega, veel vähem reservväe rahastamisega. Seejärel esitas ta provotseeriva küsimuse: kas reservvägi peab ise endale uusi liikmeid värbama (*recruiting*), väljaõpet korraldama, vajalikku varustust ladustama ja kõik ka omast taskust kinni maksma?

Asja piltlikuks illustreerimiseks projitseeris ta seinale karikatuuri, kus kaks kaitsemi-

nisteeriumi ametnikku seisavad klaasustega kapi ees, mille sees tarretatud poosides tegutsemisootuses ja täisvarustuses reservväelased. Seinal ripub aga silt nagu tuletõrjekapi kohal: "Kui vajad neid, löhu klaas ja nad väljuvad kapist, et asuda tegutsema!"

Lõpuks hakkas ta vastama oma provotseerivatele küsimustele ise. Kõik ülalkirjeldatu pole tõsi. NATO üritab reservi heaks siiski midagi ära teha, sest see on alliansi enda huvides. Kui rahvuslikel kaitseministeeriumidel poleks reservväelasi, keda missioonidele saata, tuleks NATO-l puudus kvalifitseeritud kaadrist, kes täidaks vastutavad kohad kriisijuhtimisoperatsioonidel, nagu SFOR Bosnias, KFOR Kosovos ja ISAF Afganistanis.

Ja ta lisas: "Praegu vajab NATO reservväelasi eeskätt rahutagamisoperatsioonidel. Enim vajatakse nn tegevspetsialiste (*functional specialists*). Need on ajakirjanikud, meediaspetsialistid, juristid, insenerid, arstid jt – need, kes NATO enda relvajõududes puuduvad."

Mida rahvuslikud kaitseministeeriumid selles olukorras ette võtavad, on jätetud nende enda otsustada. Tõenäoselt hakkavad nad astuma samme, et taashõlvata ja jätkukoolitada olemasolevaid reserviste erinevate operatsioonide tarvis. Seega on motiveeritud ja lähetuseks ettevalmistatud reservohvitser NATO-le praegu "kõige minevam kaup".

Kokkuvõtteks lausus ta, et NATO ei tee vahet, kas ohvitser on tegevteenistuja või reservist – tähtis on, et ta oskaks talle antud rolli täita. NATO on huvitatud, et liikmesriigid koolitaksid, motiveeriks ja korraldaksid

reservohvitseride korpuse, keda vajaduse tekkides saaks kohe missioonile lähendada.

Eesti delegatsiooni keskine kokkusaamine hotelli baaris

Päeval vaieldud mõtted olid millekski vormumasa. Magamamineku asemel koguneti enne keskööd hotelli baari. Suurel laual paberid, sülearvuti ja kannud aromaatses mustsõstratega ning toolidel viis isemõtlejat-sõnavormijat.

Kui lõpuks lahkusime, kõlasid leitnant Heino Piirsalu sõnad: "[--] valmis [--] meeskondliku ühistööna loodud." Allakirjutanu sai arvuti koos eestikeelse ühispöörumise algteksti ja korraldusega hommikuks ingliskeel-

ne pöörumistekst esitada, et see päeval Leedu ja Läti delegatsiooniga kooskõlastada ja allkirjastamiseks ette valmistada.

Teise päeva kava kohaselt algas konverentsi töö juba varahommikul – ohvitserkond jaotati nelja töörühma ja algas küsitluste-arutluste risttuli kogunud moderaatorite juhtimisel, teemadeks "Reservohvitseride väljaõppe meetodid ja võimalused erinevates Läänemeremaades", "Mida on väikeste riikide reservistidel pakkuda ELi ja NATO kogemustekatlasse?", "Julgeolekuriskid Läänemeremaades" ja "Reservistide roll tsiviilkatastroofide likvideerimisel".

Paralleelselt käis kiire konsulteerimine Läti ja Leedu delegatsioonidega tekstide asjus. Muudatusi peaaegu teha ei tulnud.

Konverentsil arutelud jätkuvad

Osalesin esimeses töörühmas, kus arutelude tausta moodustas koridorides kõlav

äge diskussioon palgaarmee teemadel. Moderaatoriks oli taanlane kolonelleitnant Jurn Arne Nielsen, on kes viibinud paljudel missioonidel Indias, endises Jugoslaavias ja on nüüd Afganistanis.

Ta palus kõigi maade esindajail järgimööda kõnelda reservi olukorrast ja väljaõppest. Poola esindaja rääkis pikalt argumentidest, mis võimaldavad neil üle minna kollektiivsele kaitsele. Tänu NATO suuremale spetsialiseeritusele kaitseküsimuste eri valdkondades polevat territoriaalkaitse neile enam vajalik. Roots ja Soome rõhused arusaadavatel põhjustel ajateenijate vajalikkusele. Leedu ja Läti märkisid murelikult, et nende kaitseministeeriumid on kursi võtnud NATO kollektiivsele kaitsele ja ajateenistusest loobumisele.

Märkasid Roots, Belgia, Taani ja Soome esindajate viisakalt varjatud hämmeldust sellistest arengutest kuuldes. Moderaator mainis vaid diplomaatiliselt, et kuigi Taaniski minnakse pikas perspektiivis üle palgasõjaväele, jääb ometigi kehtima ajateenijate süsteem, et tagada emamaa turvalisus. Palgaarmee tegutseb ju enamasti välismissioonidel kriisikolletes. Soomlasedki kinnitasid ajateenistuse katkematust ja reservi olulisust; vajaduse tekkides jõuab seetõttu esimese tunni ja esimese nädalaga kindel hulk reserviste kaitsepositsioonidele.

Küsitlesin eriesindajat kolonelleitnant Thorvaldseni pärast arutelu eravestluses ja palusin kommenteerida Balti riikide territoriaalkaitsest loobumise plaane. Ta vastas, et alliansi laienedes on NATO-l uutele liitu-

jatele kindlad nõudmised. Kui need kriteeriumid on täidetud, jätab NATO muudes kaitseküsimustes rahvuslike kaitseministeeriumide käed sidumata. Kui liitunud riik jätab oma territooriumi kaitse planeerimata, tekib NATO-l mure.

Pärastlõunal korraldati väljasõit Baltikumi tõenäoselt suurimasse sõjalise väljaõppe baasi Adazis. Hiljem sõitsime edasi Riia Vabadusvõitlejate kalmistule, kus mälestati Läti iseseisvuse eest hukkunuid ja asetati pärjad nende mälestusmärgile.

Finaal: mida õpetlikku kuulsite *Baltic Talks*'il

Selline arutelu oli kavandatud viimasele päevale, aga nihkus sündmuste kiire kulu tõttu eelviimasele õhtule. Nimelt olime lõpetanud konsultatsioonid ja valmistanud ette Balti riikide reservohvitseride ühisavalduse allkirjastamise. Kolonel Juris Dalbins kui Läti kaitseväge endine juhataja, praegune Läti Seimi saadik ja Läti reservohvitseride organisatsiooni esimees tajus hästi kujunenud olukorda ja paigutas selle tseremoonia osava diplomaatilise liigutusega *Baltic Talks*'i gala *dinneri* keskossa. Seega, kui ajaloolise Birinu mõisahäärberi peasaali pidulauas olid just kolanud VIPide kõned ja öeldud mitmed toostid, lahkusid kolme Balti riigi delegatsioonid ootamatult laust.

Kui allakirjutamine läbi ja me taas suurde saali ja lauda naasime, olid lauasistujate näod justkui segadusega löödud. Sest neil polnud veel võimalik otsustada, kas mängi-

da üksi lauda jätutena solvunud või rõõmutada teadmise üle, et nende noored kolleegid ja alliansi tulevased liikmed on ometigi selja sirgu ajanud ja kirjasõnas fikseerinud, mis nad õigeks peavad. Saali naastes jagasime kõigile ingliskeelse ühisavalduse teksti, mille sisu hetkega endasse imeti ja siis juba meie rõõmuks laua erinevates paikades valjuhäälselt ja spontaanselt heakskiitu avaldati.

Rootslaste poolt oli kuulda: just täpselt... õige... teie avaldus aitab ka meid Rootsi reservohvitseride meie püüdlustes... saada tuge oma parlamendilt ja valitsuselt... ja ka omakorda Balti riike selle avalduse alusel finantsiliselt toetada. Taanlaste poolt päriti, miks me neid kampa ei kutsunud. Sest Taanis on käimas samasugune elukutselisele armeele ülemineku protsess. Lisati aga kohe juurde, et... Balti riikide geopoliitilist asendit arvestades ainuõige otsus. Soome delegatsioonilt: Soomet on alati kaitsnud soomlased. Keegi teine ei tule teid kaitsma [...] Soome on liiga vaene, et palgaarmeele üle minna [...] õige otsus [...].

Pärast vesteldes tänasin mitmeidki esindajaid selle eest, et töörühmas ja eravestluses arutatu tulemusena süvenes meis juba Eestis tekkinud kahtlus, et palgaarmeele ülemineku, ajateenijate võtmise lõpetamine ja totaalkaitsest loobumine pole Balti riikidele taskukohasem ega arukaim enesekaitse tee.

Nõnda sündiski meie kollektiivse loominguks nn Sigulda deklaratsioon ehk Balti riikide reservohvitseride poliitiline ühisavaldus.

EROK võistkond Erna retkel

Raul HINDOV, leitnant, võistkonna kapten

EROK võistkonda 2003. aasta Erna retkel kuulusid Raul Hindov, Kaido Ruul, Tiit Riisalo ja Franek Persidski ning tugimeeskonda Heino Piirsalu, Lauri Kurvits, Ele Villo, Pille Paas, Ingvar Bärenklau, Toomas Mänaste ja Meelis Rõigas

Erna retk 2003 algas EROK võistkonnale üsna valusa lõõgiga juba kaks päeva enne võistluse algust. Nimelt osalesid siis kaks võistkonna liiget (Raul Hindov ja Tiit Riisalo) treeninguna mõeldud multisportivõistlusel *X-Adventure Epanuma Cup*, mille jooksul sai üks tõsisemalt ja teine kergemalt vigastada. Seoses sellega sai kohe selgeks, et pjedestaalikohti püüdvate võistkondade hulk vähenes ühe võrra. Aga võistlemisest me siiski ei loobunud ja tagantjärele võib öelda, et kogemuste ja mitmete ilusamate hetkede nimel tasus kannatada.

Võistluskarussell hakkas pöörlema

Võistluskarusselli alguseks võib pidada mandaati Kautlas esmaspäeval, 4. augustil, kus võistkonnad said kätte kaardid, ajatabelid ja osavõistluste kirjeldused. Sealt

edasi kuluski aeg põhiliselt tööle kaardiga ja osavõistluste taktika ettevalmistamisele. Aga esimesel ööl tuleb alati ka korralikult magada, sest siis on selleks viimane võimalus.

Varahommikul oli Miinisadamas varustuse kontroll, millel kohtunik seekordse uuenudusena pildistas kõike kaasavõetavat. Seejärel oli rivistus Kaarli puisteel, siis mindi tagasi Miinisadamasse ja sealt laevadega Salmistu poole. Tuul oli tugev ja laine viskas aegajalt üle teki, nii et kuivaksjäämisega oli tükk tegemist. On juba tavaks saanud, et võistlejate põhitegevus laevas on söömine ja magamine, vahel sekka ka kaasvõistlejatega tutvumine.

Seekord olime kõrvuti Soome II võistkonnaga (hilisemad võitjad), mille kapten on üks maailma tugevamaid multisportlasi. Nende meeste põhivõistlused kestavadki tavaliselt 4–7 päeva, nii et 400–500 km jalgsi, rattal, kanuus, rulluisukudel, mägironimiskõitel, ujudes ja seda akuutses unevõlas on nendele tegelikult rutiin.

Dessant Salmistu rannas läks EROK meestel viperusteta, kuigi laine oli kõrge ja

meie kitsas, siseveekogudel liikumiseks mõeldud paat oli randudes triiki vett täis.

Salmistus jäi meil päris stardini 2,5 tundi, üritasime ka seda aega kasutada magamiseks, aga võistlusärevus ei lasknud hästi sõba silmale.

Esimene etapp oli pikk minek Salmistust Paukjärve äärde. Tegime ilusa kaare vasakult (Kahala järve lõunakallas, Viru raba edelanurk, Järvi järvede vahelt ja üle Kõnnu Suursoo). Et "lahinguid" õnnestus vältida, jäi veidi aega (umbes kolm tundi) ka magamiseks.

Ülearune jõukulu

Kontrollpunktis Delta paadiga varustuse üleveo kiirusülesandel kombineerisime veidi üle – aeg 59 sekundit ja 4. tulemus (kaotus parimale 24 sekundit). Tuli ise ujudes viia paat koos varustusega üle väikese lahesopi (umbes 12 m). Valmistunud olime pikemaks ujumiseks ja arvasime, et paadi otsaga tõmbamine võib olla võidutaktika. Aga nii väikesel distantsil võitis paadi kaldast lahtilükkamine ja ise selle järel ujumine, otsadega jändamata.

Tagavaravägi

Järgnes lühike etapp Paukjärvelt Jussijärvedest itta Valgejöeni. Sel etapil kuulsime esimest korda tõsisematest kokkupuudet vastutegevusega, aga meil õnnestus paremalt kaarega puhtalt tulla. Puhkuseks jäi sel etapil vaid pool tundi. Aga seda magamisele kulutada ei saanud, sest vaheldumisi kallas ja tibas vihma ning oli külm ja ebamugav. Tasapisi hakkasime juba metsaluga harjuma ja meeleolu oli hea.

Kontrollpunktis Echo jõe ületamise kiirusülesandel valisime taas liialt aega ja jõudu vajava taktika, tõmmates varustust karabiinidel mööda köit, kui võitev taktika oli panna kogu varustus kilekotti ja seda enda ees lükates üle jõe ujuda. Meie aeg oli 7:42 ja 15. tulemus (kaotus parimale 4:51).

Sealt algas luureülesanne (37 h). Meie plaan oli infiltreeruda kogu võistkonnaga luurealale ja püüda kasutada algfaasis võimalikult palju aega jälgimisele, mitte niivõrd liikuda, ning seejärel kogutud teabe põhjal ühemeheekspeditsiooni korraldada. Saime aga kohe vastulöögi "hunterite" gruppilt, kes meid luurealas tabasid ja sealt taandumisel jälitasid ning 10 minuti pärast uuesti neli talongi ära võtsid. See lõi enesekogu tugeva mõra, millele lisandus ka ebaõiglasest kohtlemisest tekkinud kibestumine.

Suutsime end siiski koguda ja järgnenud ühemeheheididel kogusime enda arust nii suure hulga infot, et vaenlase patrulllaagrist tundus meil olevat üsna hea ülevaade. I-le jäi korrektselt punkt siiski panemata, sest vangidele ei õnnestunud teadet edastada.

Jäi veel raadioreport, luureala joonis ja kirjalik raport. Need koostasime-esisime kontrollpunktis Fokstrott. Kokku saime luure eest 235 karistuspunkti ja 17. tulemuse. Seal jäi ka veidi aega (umbes üks tund) puhkamiseks ja magamiseks. See oli ka ainuke koht, kus lõket tegime.

Viies päev: võistlus publiku ees

Taas pikk etapp – Palalt Albule. Tegime suure kaare paremalt, mille sees üsna raske Soodla jõe ja jõeluha ületamine öösel. Raud-

tee ja olulise ohukoha Piibe maantee ületasime Aegviidu lähistel. Küll aga valmistas meile peavalu noorte skautide laager Jäneda lähistel, sest pidasime neid vastutegevuseks ja jooksime päris kõvasti. Kulutasime umbes tunni võistkonna kokkusaamiseks.

Publikule avatud kontrollpunktis Golf ootasid meditsiiniülesanne (autoõnnetus), üllatusülesandena mälu järgi luureala joonise taastamine, köieharjutus, miinivälja ületamine (vees) ja takistusriba (vees) koos õhkrelvadest laskmisega.

Meditsiiniülesandeks olime hoolega valmistunud, mitmetel kursustel osalenud. Aga seekordses kiirust, täpsust ja ka jõudu nõudnud ülesandes jäime veidi hätta ja saime vaid 10. tulemuse.

Luureala joonise taastamise ülesandega saime omaarust hästi hakkama, aga kahjuks tuli ka sealt liialt miinuseid. Miiniväljalt pääsesime ühe miini plahvatuses – aidanud oleks sukeldumine raja alguses, kuhu oli paigaldatud liikumisandur.

Köieharjutuse puhul tuli ronida märke, liikuda seal paralleelkõitel ja siis karabiinil alla sõita. Võitev taktika oli kiire näputöö karabiinide lahti- ja kinnikeeramisel, julge allasõit otseks keeratud karabiiniga ja sõidu lõpus kiire jalgade köiele panek, et teine saaks alla aidata. Meie aeg oli 5:16 ja see andis 7. tulemuse (kaotus parimale 1:12).

Takistusriba oli sisuliselt ebatasasel karjääripõhjal rinnuni vees sumamine, lisaks kaks tiiru: püstol ja automaat. Saime 10. tulemuse.

Pärast publiku ees jõukatsumist tuli taas kiirelt liikuma hakata – ees ootas viimane pikk etapp Albult Kautla oosile. Tegime kaare vasakult Järva-Madise ja Tammsaare maade kaudu. Simisalu kandis Jägala jõe ületades tabas meid esmakordselt trassil (väljaspool luureala) ka vastutegevuse varitsus. See oli valus õppetund, et valvsust ei tohi hetkekski kaotada, ükskõik kui kindel sa ka oled, et vaenlane on ülekaalulatu.

Seejärel Laeksaare soodes ja rabades vaevliselt liikudes hakkas tunduma, et võime kontrollpunkti Hotel hiljaks jääda, aga

kurjad metsavaimud siiski halastasid ja lasid meil õiged rajad taasleida.

Lähenedes lõpule

Kontrollpunktis Hotel tuli igal mehel sooritada granaadivise (pikali) aknasse umbes 20 m kauguselt. Paraku meil ükski vise ei tabanud ja saime 18. tulemuse.

Nüüd veel umbes 8 km, aga ilma vastutegevuseta liikumist kontrollpunkti India. Monotoonselt teel liikides andis unevõlg end üsna teravalt tunda, aga kohale me jõudsimme ja veidi jäi aega ka hinge tõmmata.

Kontrollpunktis India ootasid taas osavõistlused. Näiteks püstolilaskmine *practical*-stiilis tõusvate-langevate sihtmärkide pihta. Millegipärast tulemused tühistati ja lõpuprotokollis seda ala pole. Ka ei tea me, et kui palju ise pihta saime.

Järgnes noavise aja ja tabamuste peale. Kuna vaid vähesed tabasid, sai otsustavaks aeg. Meie aeg oli 17,9 sekundit, mis andis 4. tulemuse (eelmise aasta osavõistluse võitu ei õnnestunud vaid napilt korrata).

Kannatanu transportimine takistusribal oli tõsine jõu ja osavuse ülesanne. Kahjuks kukkus meie liivakott korra maha ja saime kõigest 13. tulemuse.

Viimaks olime lõpusirgel. Lõpujooks viis Vanamõisast Kautlasse (umbes 5 km). Parandasime eelmise aasta saavutust 5 minutiga, saades aja 39:43, mis oli 8. tulemus. Selle põhjal võib väita, et tase on oluliselt tõusnud, sest eelmisel aastal olime nõrgema ajaga neljandad.

Kokkuvõttes sai EROK võistkond 16. koha, aga ka tahtmise järgmisel aastal paremini esineda.

EESTI RESERVOHVITSERIDE KOGU JUHATUS

Valitud EROK üldkoosolekul
13. veebruaril 2003

Juhatusesimees
leitnant **Heino Piirsalu**
(heino.piirsalu@baltflex.ee, tel 0 502 6797)

Üld- ja finantstoimikond
leitnant **Andre Lilleleht**
(andre@falck.ee, tel 0 501 6178)

Personali- ja väljaõppetoimikond
leitnant **Olavi Tammemäe**
(olavi@seit.ee, tel 0 501 1675)

Personali- ja väljaõppetoimikond
leitnant **Raul Hindov**
(raul.hindov@rk.ee, tel 0 693 5778)

Väliskoimikond
leitnant **Tiit Meren**
(meren.est@neti.ee, tel 0 502 4084)

Uudised

■ 22. augustil kohtus EROK juhatuse esimees leitnant Heino Piirsalu kaitseväge juhataja viitseadmiral Tarmo Kõutsi ja kaitsejõudude peastaabi teavitusteenistuse ülema kapten Peeter Taliga. Kaitseväge juhatajale tutvustati Reservohvitseride Kogu käesoleva aasta tegevust ja arutati võimalusi täiendkoolituse andmiseks reservis ohvitseridele. Viitseadmiral Kõuts rõhutas vajadust muuta vabatahtlike reservohvitseride õpe Kaitseväge Lahingukooli juures iga-aastaseks plaaniliseks kursuseks ja lubas anda vastavad korraldused, et eelnimetatud kursust

litatakse lähimate kuude jooksul kaitsejõudude peastaabi aastaplaani.

■ 28. augustil külastas EROK juhatuse esimees Kaitseliidu Kooli Alus Raplamaal ja tutvustas õppekogunemisel viibinud territoriaaljalaväepataljoni ohvitserile Reservohvitseride Kogu tegevust. Järgnenud saunaõhtul vahetati mõtteid riigikaitse teemadel.

■ 11. augusti protokolliga nr 14 kinnitas EROK juhatuse Eesti Reservohvitseride Kogu osakonna kodukorra. Dokument on kättesaadav Internetis kogu.kodulehel.

Eesti Reservohvitseride Kogu infoleht
Tagavaravägi ilmub ajakirja *Kaitse Kodu!* vahelehelena.

Toimetaja leitnant Lauri Kurvits
(lauri.kurvits@eelk.ee, tel 0 508 6355)